جبریل علیه السلام نزد من آمده و مرا بشارت داد و گفت: الله عزوجل فرموده است: هرکس به تو درود بفرستد، بر او درود می فرستم؛ و هرکس بر تو سلام کند، بر او سلام می کنم؛ لذا برای الله متعال سجده ی شکر به جا آوردم.

از عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم خارج شد و به سوی زمینی رفت که آن را برای در راه ماندگان صدقه کرده بود؛ چون وارد آن شد رو به قبله کرد و به سجده افتاد و سجده اش را چنان طولانی کرد که گمان بردم الله عزوجل جان او را در سجده گرفته است؛ بنابراین به ایشان نزدیک شدم و سپس نشستم که سرش را از سجده برداشت و فرمود: «مَنْ هَذَا؟»: «کیست؟» گفتم: عبدالرحمن؛ فرمود: «مَا شَأْنُكَ؟»: «چه می خواهی؟». گفتم: ای رسول خدا، چنان سجده ای طولانی کردی که ترسیدم الله عزوجل جانت را در سجده گرفته باشد؛ آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «إِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلامُ، أَتَانِي فَبَشَّرَنِي، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: مَنْ صَلَّى عَلَيْكَ صَلَّيْتُ عَلَيْهِ، وَمَنْ سَلَّمَ عَلَيْكَ سَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَسَجَدْتُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ شُكْرًا»: «جبریل علیه السلام نزد من آمده و مرا بشارت داد و گفت: الله عزوجل فرموده است: هرکس بر تو درود بفرستد، بر او درود می فرستم؛ و هرکس بر تو سلام کند، بر او سلام می کنم؛ لذا برای الله متعال سجده ی شکر به جا آوردم».

[حسن است] [به روایت احمد]

حدیث مذکور بیانگر مشروعیت سجده ی شکر به هنگام حصول نعمتی و شنیدن خبری مسرت بخش و بشارت می باشد؛ چنانکه برای رسول الله صلی الله علیه وسلم اتفاق افتاد؛ آنجا که در نماز بود و جبریل علیه السلام نزد ایشان آمده و بشارت داد که هریک از امتیانش بر او درود و سلام بفرستد، الله متعال بر او سلام و درود می فرستد؛ و سنت است سجده ی شکر طولانی باشد چنانکه سجده ی شکر رسول الله صلی الله علیه وسلم طولانی بود تا جایی که صحابه گمان بردند رسول الله صلی الله علیه وسلم در سجده قبض روح شده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/11245